

ĪZAUGSME KRISTŪ

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes. 35:10, Marka 10:45, Rom. 6:12-23, Ef. 6:12, Kol. 1:16, Gal. 4:1-11, Kol. 2:15.

ATMIŅAS PANTS:

„Tā Viņš atbruņojis visas pretvaras, tās atklāti kaunā likdams un Kristū uzvaru svinēdams pār viņām.” (Kol. 2:15)

GALVENĀ DOMA:

Kristus uzvara pie krusta nosaka uzvaras apmērus, kādos kristietim ir iespējams augt.

Draudzes pamatmācību papildinājums, par ko nobalsoja 58. Ģenerālkonferences sesijā (2005. gadā), tika nosaukts „Izaugsme Kristū”. Analizējot šo ticības pamatmācību, tiek izgaismoti šādi svarīgi punkti: Jēzus ir sakāvis sātana varu un ļaunos spēkus; pateicoties Kristum, šos spēkus ir iespējams uzvarēt, tai skaitā arī šo spēku darbību cilvēka pagātnes dzīvē; un visbeidzot pastāv nosacījumi, lai šīs uzvaras tiktu īstenotas cilvēka dzīvē.

Turpmākajās trīs tēmās mēs pievērsīsim uzmanību šiem punktiem. Šonedēļ aplūkosim, kāda pēc savas būtības ir uzvara, ko Kristus ieguva pie krusta. Pateicoties Savai uzvarai pār grēku, kā arī pār visiem ļaunajiem spēkiem, kas darbojas pret cilvēci un Dieva radību, Kristus ir sagādājis mums glābšanu.

Cenšoties saprast, ko Kristus mūsu labā ir paveicis, mēs būsim labāk sagatavoti saprast, ko varam iegūt savai dzīvei tagad. Viņa uzvara var būt mūsu uzvara, ja mēs to pieprasām sev, jo vienalga, ko Jēzus mūsu labā ir izdarījis, mums ir jāizvēlas to pieņemt. Uzvara nevienam netiek piešķirta automātiski.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bibeles izpētei 3. novembrī.

PESTĪŠANA

Kristietība ir „atpestīšanas reliģija”, kurā cilvēki tiek glābti no grēka postījumiem tā dēļ, ko kāds cits – šajā gadījumā Jēzus – viņu labā ir izdarījis. Ar to kristīgā reliģija atšķiras no „bauslības reliģijas”, kur cilvēks, pieliekot pūles, var izmainīt savu likteni ar „labiem darbiem”. Mums ir nepieciešama šī glābšana, jo saskaņā ar Biblii cilvēki bez Kristus ir grēka vergi (Jāņa 8:34), kuriem piespriests nāves sods (Rom. 6:23). No šiem diviem stāvokļiem viņi sevi nevar atbrīvot. Grēcinieka nožēlojamais stāvoklis prasa iejaukšanos no ārpusēs, un šī iejaukšanās ir par noteiktu samaksu, kas ir Jēzus nāve pie krusta.

Ko šie panti atklāj par glābšanu? Jes. 35:10, Marka 10:45, Gal. 4:4, 5, Tit. 2:14, Ebr. 9:12, 1. Pēt. 1:18, 19. _____

No Jaunās Derības redzespunkta raugoties, Kristus atpestījošā nāve ir aizvietojoša upura nāve. Viņš ieņēma mūsu vietu, upurēja Sevi mūsu dēļ, izciešot mūsu sodu, lai mums nevajadzētu izciest to pašiem. Lai gan daži atmet šo domu, jo viņiem nepatīk uzskats, ka kādam ir jācieš cita vietā (īpaši vainīgā vietā), tā ir evaņģēlija vēsts sirds un dvēsele.

„Kad Jaunā Derība runā par pestīšanu, ja vien tajā nav valodniecisku kļūdu, tā runā par Kristu, kas ir samaksājis par mūsu glābšanu. Tā kā samaksātajai cenai ir jābūt atbilstošai pirkumam, tas norāda uz līdzvērtību, uz aizvietošanu.” (Leon Morris, *The Apostolic Preaching of the Cross* (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmann Publishing Co., 1965), 61. lpp.)

Pārdomā dažas lietas savā dzīvē, ko tu uzskati par neiespējamām mainīt, kur tu esi absolūti bezspēcīgs. Tieši tāpat mēs esam absolūti bezspēcīgi glābt sevi. Kā tas palīdz mums labāk saprast, ko Kristus izdarīja mūsu labā pie krusta? Vēl svarīgāk, kā šai brīnīšķīgajai patiesībai par glābšanu vajadzētu ietekmēt mūsu dzīves? _____

VERGI ATBRĪVOTI

Ja mēs saprotam glābšanu kā brīvību no zināma veida verdzības, kas prasa palīdzību no ārpusēs, mēs varam secināt, ka grēcīgā cilvēce ir saistīta ar spēku, kura ietekme ir par to stiprāka. Jautājums, uz ko ir jāatbild, – ar kādu spēku jeb varu grēcīgā cilvēce ir tik cieši sasaistīta?

Izpēti Rom. 6:12-23. Ievēro, ka 19., 20. un 22. pantā Pāvils runā par brīvību. Kāds ir šis brīvības konteksts? Par ko Pāvils šeit runā? _____

Pārdomā, ko Pāvils pasaka iepriekš minētajos pantos un ko viņš saka Rom. 6:1-11. Viņš runā par to, kas notiek ar ticīgo kristībās. Šeit Pāvils nosauc dažas lietas, kas kristībās kopā ar Kristu mirst, lai atklātos Kristus varenība, kas ir „atbrīvojusi” ticīgo no grēka varas.

Galvenais, ko Pāvils gribēja pateikt, ir tas, ka nav svarīgi, cik ļoti grēks ir samaitājis tavu dabu. Caur Kristu mēs varam būt brīvi no tā verdzinošās varas. Kas gan nav redzējis, cik postoša var būt šāda veida verdzība? Kurš gan nav redzējis grēka sagrautas dzīves? Kurš gan nav cīnījies pret grēka varu savā personīgajā dzīvē? Tas ir vislielākais ienaidnieks, ar ko mēs, cilvēki, jebkad saskarsimies.

Sliktais visā ir tas, ka šī verdzība mums nav uzspiesta tikai no ārpusēs. Drīzāk tā ir tāda, kas nāk no mūsu iekšienes. Kā mēs tiekam atbrīvoti no verdzības, no jūga, kas rodas mūsos, pat mūsu pašu būtībā?

Kā mēs redzējām augstākminētajos pantos, atbilde atrodama tikai Jēzus spēkā, kas ir ieguvis uzvaru mūsu labā un piedāvā arī mums spēku uzvarēt. Caur Kristu mūsu grēki ir ne tikai piedoti, mēs esam tiem miruši un atbrīvoti no tiem. Tie vairs nevalda pār mums. Šie ir brīnišķīgi apsolījumi, spēcīgi apsolījumi, ko vajadzētu sev pieprasīt visiem, kas apliecina Kristus vārdu.

Kāda ir bijusi tava personīgā pieredze ar brutālo un paverdzinošo grēka varu? Kā tu vari iemācīties labāk satvert brīnišķīgos apsolījumus par atbrīvošanu, kas tev tiek piedāvāta Jēzū? _____

VALDĪBAS UN VARAS: 1. DAĻA

Bībele attēlo mūsu pasauli kā tādu, kas atrodas ļauno spēku pārvaldībā, kas cenšas mūs kontrolēt un visbeidzot iznīcināt. Lielā cīņa, protams, ir Kunga darba rezultāts pret šīm varām. Labā ziņa ir tāda, ka pēc krusta uzvara pret tām ir garantēta, lai arī cīņa turpina plōsīties. Konflikts ir dramatisks, kosmisks un nežēlīgs, bet uzvara pieder Dievam – uzvara, ko arī mēs varam iegūt ticībā.

Izpēti šos pantus: 1. Jāņa 3:8, 5:19, Jāņa 12:31, 16:11, Ef. 6:12, Kol. 1:16, 2:15, Rom. 5:38, 39. Ko tas mums atklāj par šīs cīņas realitāti? Kādu lielu cerību un apsoliņumus mēs tajos varam sev atrast? _____

Daudzi cilvēki 21. gs. pamatojas tikai uz zinātnisko pasaules skatījumu. Tas nozīmē, ka lietas tiek pārbaudītas galvenokārt no naturālistiskās perspektīvas. Daudzi atzīst par derīgu tikai šo perspektīvu. Šie cilvēki uzskata pasauli, kas ir ļauno spēku samaitāta un ko pārvalda dēmoniskie ienaidnieka spēki, kā pārpalikumu no māņticības un nezināšanas laikmeta. Pretēji tam, Bībele kā daļu no mūsu pasaules realitātes atklāj ļauno spēku rindas, kas apkopo dēmoniskās valdības un varas. Lai gan bībeliskais pasaules uzskats iekļauj gan naturālistiskos, gan zinātniskos priekšstatus, tas noteikti nebalstās tikai uz tiem. Bībeliskais pasaules uzskats ir pietiekami plašs, lai iekļautu gan dabisko, gan arī pārdabisko pasaules uzskatu.

Piemēram, Rom. 8:38 vārds, kas tulkots kā „varas”, grieķu valodā ir „archai”, kas var attiekties gan uz civilajiem valdniekiem, gan arī uz pārdabiskām varām, kas cenšas cilvēkam uzspiest ļaunā pārvaldību. Ef. 6:12 lietota frāze „tumsības pasaules valdnieki”.

„Pāvils skaidri atsaucas uz ļaunajiem gariem kā uz personām, kam pieder zināms daudzums varas pār pasauli. Salīdzini frāzi „pasaules valdnieks”, kas apraksta sātanu: Jāņa 12:31, 14:30, 16:11. Arī Atklāsmes grāmatas sarakstītājam bija skaidra velna personība (Atkl. 2:10, 12:10).” (SDA Bībeles komentāri, 6. sēj., 1044. lpp.)

Kā lielās cīņas realitāte atklājas tavā personīgajā dzīvē? Kā tu izjūti cīņu? Kāds ir vienīgais veids, kā tu vari zaudēt šajā cīņā, ja tev pieder Kristus uzvaras apsoliņums?

VALDĪBAS UN VARAS: 2. DAĻA

Kā mēs redzējam, vārds, kas tulkots kā „varas”, var attiekties uz pasaules valdniekiem vai pārdabiskajiem spēkiem, kas cenšas kontrolēt cilvēka dzīvi. Cits grieķu vārds, kas tiek izmantots saistībā ar vārdu „varas”, ir vārds „stoicheia”, kas burtiski nozīmē „elementi” vai „nedalāmas vielas vai principi”. Konteksts, kādā ir lietots vārds „stoicheia”, atklāj citus aspektus šajā kritušajā pasaulē, no kuriem mūs ir atpestījusi Kristus uzvara pie krusta.

Nemot vērā iepriekš rakstītā kontekstu, no kādām lietām vēl, bez burtiskiem ļaunā spēkiem, mēs caur Jēzu esam atbrīvoti? Skat. Kol. 2:8, 14, 20; Gal. 4:1-11, īpaši 3. un 9. pants.

Jaunā Derība, īpaši Pāvila koncepcija par „varām”, šķiet, savieno garīgās būtnes ar spēkiem jeb varām, kas pārvalda cilvēka dzīvi ārpus Kristus. Tie var būt politiski, sociāli, tradicionāli un pat reliģiski spēki. Vārds „stoicheia”, kas lietots Gal. 4:3, 9, runā par pagānisma sistēmu, no kuras kristieši Galatijā ir atbrīvoti. Tas ir lietots, atsaucoties uz seno jūdu likumu sistēmas aspektiem. Kol. 2:8, 20 tas attiecas simboliski uz laicīgiem filozofiskiem principiem.

„Jes. 24:21 frāze ‘zemes ķēniņi virs zemes’ norāda, ka ‘augstības karaspēks augstībā’ attiecas un sātanu un uz ļaunajiem eņģeļiem. Pāvils nosauc sātanu par ‘gaisa valsts valdnieku’ (Ef. 2:2) un neredzamos ļaunuma vadītājus par ‘šīs tumsības pasaules valdniekiem’, kas mājo ‘pasaules telpā’ (Ef. 6:12). 1. Kor. 15:24, 25 Pāvils atsauca uz viņu pakļautību Kristum. Jesaja pareģo laiku, kad ļaunie eņģeļi un ļaunie cilvēki visi cietīs sodu (skat. Mat. 25:41; 2. Pēt. 2:4, 9; Atkl. 20:10-15).” (SDA Bībeles komentāri, 4. sēj., 198., 199. lpp.)

Īsāk sakot, Bībele māca mums, ka dzīvi pārvalda spēki, gan personiski, gan bezpersoniski. Bez Kristus cilvēks ir atkarīgs no šo spēku žēlastības, vienalga, kādā formā tie atklājas. Šī brīža spiediens, nemaz neminot bailes no nākotnes, ne arī dzīves, sabiedrības, tradīciju un ideoloģiju prasības, var atstāt ietekmi, kas cilvēku atšķir no Kunga. Bet caur Kristu mēs esam ne tikai atbrīvoti no saviem grēkiem, bet arī no vergošanas šim „varām”. Mums ir jāsaprot šis uzvaras raksturs un jāpieprasa to sev.

Blakus pārdabiskajām realitātēm, kas eksistē mūsu pasaulē, ar kādiem vēl spēkiem un ietekmēm, kas darbojas pret tevi un tavu ticību, tu cīnies? Vispirms tev ir jānosaka, kas tie ir, un tad jāpieprasa apsolījumi, kas tev ir pieejami Jēzū, lai iegūtu uzvaru pār tiem.

SLEPKAVA ATMASKOTS

Kristus nāca pasaulē ar mērķi iznīcināt velna darbus (Ebr. 2:14). To Viņš izdarīja pie krusta. Bet, ja Kristus ir uzvarējis velnu, valdības un varas, tad kāpēc mēs vēl joprojām cīnāmies ar tiem? Kāpēc velns vēl joprojām klejo apkārt kā lauva, meklēdams, ko viņš var iznīcināt?

Izpēti rūpīgi Kol. 2:15! Aplūko trīs atšķirīgos darbības vārdus, ko Pāvils izmanto, lai aprakstītu to, kas notika pie krusta. Kā mēs saprotam, ko tas nozīmē? _____

Vispirms Viņš ir „atbruņojis visas pretvaras” – grieķu vārds „apekduomai”, kas burtiski nozīmē „novilkt kādam drēbes”. Šeit tas var nozīmēt, ka varām ir atņemti ieroči.

Kādi ieroči? „Kristus uzvaras dzīve, kas kulmināciju ir sasniegusi Golgātā, ir izmainījusi velna likteni. Sātana maska tika noņemta. Viņa darbības metodes tika atklātas eņģeļu un visa universa priekšā. Viņš bija parādījis savu īsto raksturu. [...] Pie krusta Jēzus Kristus novilka tumsības varām gan viņu kā šīs pasaules valdnieku amata, gan ietekmes tērpus, kā arī atņēma spēka ieročus cīņā pret tainību.” (SDA Bībeles komentāri, 7. sēj., 205. lpp.)

Kristus „pretvaras” ir licis „atklāti .. kaunā”. Kā šīs varas pie krusta tika atklātas publiski? Kāds to tēls kļuva acīmredzams? Skat. Jāņa 8:44. _____

Pantā arī teikts, ka Kristus svinēja uzvaru pār tām. Grieķu vārds ir „thriameuo”, un tas apzīmē svinības. Šeit ir liels noslēpums: Jēzus karājās pie krusta, izciezdams kaut ko tādu, kas no malas izskatījās kā briesmīga sakāve, bet tomēr Bībele sauc to par uzvaru? Lai arī ko šī uzvara iekļāva, tā noteikti palīdzēja atklāt sātanu kā slepkavu, kā Jēzus bija viņu nosaucis.

Pateicoties krustam, tuvojas diena, kad varas tiks pilnīgi un galīgi sakautas. Tas notiks tad, kad Kristus „būs iznīcinājis katru valdību, varu un spēku” (1. Kor. 15:24), un pēdējais ienaidnieks, kas jāiznīcina, būs nāve (1. Kor. 15:26). Līdz tam mums ir jāiztur, izcīnot ticības cīņu Dieva spēkā, kas ir pieejams visiem, kas to pieprasa sev.

“[Pēc Kristus nāves] sātans redzēja, ka ir atmaskots. (..) Izliedams Dieva Dēla asinis, tas sev laupīja Debesu būtņu simpātijas. Turpmāk viņa darbība tika ierobežota. Lai kā arī tas neizliktos, viņš vairs nevarēja sagaidīt eņģeļus iznākam no Debesu pagalmiem, lai to priekšā apsūdzētu Kristus brāļus, ka tie ir ģērbti tumsas un grēka aptraipītās drēbēs. Starp sātanu un Debesīm bija sarauts pēdējais līdzjutības ķēdes loceklis. Tomēr tad sātans vēl netika iznīcināts. Eņģeļi vēl neizprata visu, kas bija ietverts lielajā cīņā. Abu pušu pamatprincipiem vajadzēja atklāties vēl pilnīgāk. Sātana eksistencei vajadzēja turpināties arī cilvēku dēļ. Cilvēkiem, tāpat kā eņģeļiem, bija jāierauga atšķirība starp gaismas un tumsības valdnieku. Tiem bija jāizvēlas, kuram kalpot.” (Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 761. lpp.)

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā angļu valodā „Fundamentals of Christian Education” nodaļu „The Book of Books”, 136. lpp., grāmatā „The Story of Redemption” nodaļu „Spiritualism”, 394., 395. lpp., grāmatā „Lielā cīņa” nodaļu „Ļauno garu darbs”, 511.-517. lpp.

„Šobrīd notiek cīņa, ko nav redzējusi cilvēka acs. Kunga armija darbojas, cenšoties izglābt dvēseles. Sātans un viņa pulki arī strādā, izmēģinot visus iespējamus krāpšanas un iznīcināšanas veidus. [...] Katru dienu cīņa turpinās. Ja mūsu acis varētu tikt atvērtas un ieraudzītu darbojamies labos un ļaunos spēkus, tad mēs redzētu, ka tie nav nieki, muļķības, humors vai joki. Ja visi izmantotu pilnu Dieva apbruņojumu un drosmīgi cīnītos Kunga kaujās, tiktu iegūtas uzvaras, kas liktu tumsas valstībai drebēt.” (Elena Vaita „Liecības draudzei”, 6. sēj., 41. lpp.)

„Cilvēkiem cenšoties nonākt saskaņā ar Dievu, viņi atklāj, ka uzbrukumi krustam nav mitējušies. Valdības un varas, un ļaunie gari pasaules telpā nostājušies kaujas gatavībā pret visiem, kas paklausa Debesu likumam. Tāpēc tā vietā, lai izraisītu skumjas, vajāšanām vajadzētu sagādāt Kristus mācekļiem prieku, jo tas ir pierādījums tam, ka viņi seko Meistara pēdās.” (Elena Vaita „Kristus kalna svētruna”, 29., 30. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Dziļāk papēti Ebr. 2:14, 15. Šeit nāve ir skaidri attēlota kā verdzināšanas līdzeklis. Ievēro arī uzsvaru uz mūsu bailēm no nāves. Kāpēc mēs tik ļoti baidāmies no nāves? Kā bailes tur mūsu zināma veida verdzībā? Kā kristietim, kas ir atbrīvots Kristū, vajadzētu raudzīties uz nāvi?

2. Dažiem cilvēkiem doma par dēmoniskajiem spēkiem ir muļķīga mānticība. Citiem šīs bailes pārvalda visu dzīvi. Kā mēs kā kristieši varam iegūt pareizo līdzsvaru savā izpratnē par šo spēku realitāti, un tomēr tajā pašā laikā saprast, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā, cīnoties pret tiem?

3. Nosauc dažus piemērus, kā ļaunie spēki pārvalda vai ietekmē dažādas pasaulīgās varas!

4. Kā uzskats par lielo cīņu palīdz mums saprast pastāvīgo ļaunā eksistenci, pat pēc Kristus uzvaras pie krusta?